

[Christmas Møller.]

Talerne paa Stadion kan refereres som f. Eks. ophidsende til Jødehad i Danmark, har jeg Lov til at sige, og jeg har udtalt dette tidligere over for et Medlem her i Tinget, at det er den Slags Udtalelser, som gør meget mere Skade, end de paa-gældende tror, fordi i Danmark er der ikke Plads for sligt, og vi for vort Vedkommende og det overvældende Flertal af det danske Folk vil ikke lade der være Plads for sligt. Naar en Taler som Hofjægermester Sehested, hvis personlige økonomiske Forhold jeg naturligvis ikke som „Social-Demokraten“ og „Politiken“ skal tage op, thi de kommer mig ikke ved, men om hvem jeg ved, at Partierne ikke var helt ligegyldige for ham, dengang en Majoratslov gerne skulde laves om, og dengang en Lunde-borghavn gerne skulde bringes i Havn, og endvidere heller ikke da visse Skatte-spørgsmaal var aktuelle, altsaa, naar denne Mand tillader sig at bruge et saadant Sprog, som han brugte paa Stadion, saa vender jeg mig imod det paa det voldsomste. Hvad jeg i øvrigt ved af offentlig Interesse om Hofjægermesteren, kan jeg læse i Greens „Danske Fonds og Aktier“.

Det fremgaar af denne Bog, at han var Direktør for et Selskab stiftet i 1916, tilknyttet det Transatlantiske Kompagni, senere overgaaet paa andre Hænder. Det havde en Aktiekapital paa 8 Mill. Kr., oprindelig 4 Millioner. Emissionen skete gennem — I. M. Levin & Co. Ja, men det er dog ækelt! Det havde Landmandsbanken som Forbindelse og Hovedkreditor. Det har aldrig udbetalt Udbytte. Det har kun givet Overskud i 3 Aar, derefter Underskud. Det anbragte hele sin Kapital i 1916, da det blev stiftet, eller 1917, i det Rusland, som brød sammen under Kerenski i 1917, under Lenin i Efteraaret 1917. Se, det var Kapitaler! Der staar i Greens „Danske Fonds og Aktier“ for 1933, tror jeg, at Selskabet er traadt i Likvidation; Selskabets Erstatningsfordring paa Rusland, hedder det, er for den danske Erstatningskommission opgjort til ca. 14½ Mill. Kr. Det er, om jeg saa maa sige, Kapital! og jeg gaar ud fra, at naar man har fremsat Fordringen, har man ikke noget imod at faa Kapitalen hjem. Men kan man dog ikke se, hvor gennemusandfærdig en Agitation om „Jøder“ og „Kapital“ er fra en saadan Side! Derfor har jeg gerne villet sige dette. Jeg har ikke villet tale om en Mands private Forhold, ikke om, om han paa den ene eller den anden Maade er saadan eller saadan stillet, men hvad jeg nævner her, er offentlig Medde-

lelser om et Selskab i nær Tilknytning til Det transatlantiske Kompagni, der slog Landmandsbanken ihjel, i nær Tilknytning til Landmandsbanken, og hvis man overhovedet nogen Sinde her i Landet kan sige, at der har været — jeg haaber, at det høje Ting vil forstaa Udtrykket — for stor jødisk Indflydelse, saa har det været i en eneste Periode, nemlig under Etatsraad Glückstadts Magtstilling fra 1916 til 1922, da Banken brød sammen. Da var Hofjægermesteren Direktør i et Datterselskab, og nu taler han saadan!

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om hele den økonomiske Situation i Landet set paa Baggrund af de Bemærkninger, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte.

Jeg vil begynde med at sige, at jeg synes, det var en underlig Maade, den højtærede Landbrugsminister nævnte Tal paa. Hvorfor begyndte den højtærede Landbrugsminister med 1932? Jeg vil begynde med 1929. I 1929 var Hvedepriisen her i Landet — jeg tager Juli-Tallene ligesom Ministeren — 17 Kr. 38 Øre, Bygprisen 16 Kr. 56 Øre, Havre 15 Kr. 75 Øre, Majs 17 Kr. 25 Øre. Smørprisen var 2 Kr. 90 Øre, Æg 1 Kr. 88 Øre pr. Snes, Flæsk 1 Kr. 73 Øre. Naar vi tager Tallene i 1929 og i 1930, inden Krisen, saa vil den højtærede Landbrugsminister se, at vi paa en lang, lang Række Omraader ikke kommer tilbage til Tallene fra før Krisen, med de Forhøjelser, vi skaber for Kornets Vedkommende, overhovedet ikke; der kommer vi til at ligge 4—5 Kr. under. For Smørrets Vedkommende er Tallene: 1929 290, 1930 249, 1931 190, 1932 170, 1933 157, 1934 130, 1935 164. For Flæskestets Vedkommende er Tallene gennem den samme Aarrække: 173, 128, 80, 76, 126, 156 og 176. Dette vil sige, at paa de to Hovedproduktioners Omraade kan man aldeles ikke stille den Beregning op: hvor meget er vi procentvis gaaet frem siden 1932? Man maa, saaledes som Stillingen i øvrigt er her i Landet, se paa, hvordan de økonomiske Forhold var i 1929—30, inden Krisen, hvordan Tallene var da, og hvordan de er nu. Thi hvorledes er det gaaet med Lønningerne her i Landet? Har man ikke med Hensyn til Lønningerne haft en Udvikling, som betyder, at medens vi i 1929 havde en Gennemsnitsfortjeneste for samtlige Arbejdere paa 129 Øre i Timen, har vi i 1934 en Gennemsnitsfortjeneste, der snarere ligger over, vel et Par Øre over; den gjorde det i 4de Kvartal 1933, og hvad der er fastlagt i 1934 og 1935, har virket i opadgaaende og ikke i nedadgaaende Ret-